Adolf Hitler - toespraak in Breslau op 31 juli 1937,

Duitsers! Duitse Volksgenossen! Mijn Duitse zangers!

Het is niet altijd zo geweest dat de Duitse natie u op deze festivals in het Duitse Rijk kon verwelkomen met de woorden van één man. Vandaag heb ik het recht u in deze stad te verwelkomen voor uw grote festival van Duitse liederen en u te feliciteren in naam van deze achtenzestig miljoen mensen die binnen de grenzen van het Reich wonen. U bent hier gekomen uit alle Gausen van het Reich en uit de gebieden die buiten de grenzen van het Reich liggen en waarin u toch als lid van ons Duitse Volkstum woont! Het is bijna altijd de pech van onze Volk geweest dat het ons aan politieke eenwording ontbrak. Tot op de dag van vandaag wonen miljoenen Duitsers buiten het Reich, bijna de helft van de Duitsers die hun huizen en woningen in Duitsland zelf hebben. Maar vooral een Volk dat al eeuwenlang geen politieke eenheid heeft kunnen vormen, moet andere eigenschappen bezitten die haar in staat stellen om, althans in ideale zin, het gebrek aan daadwerkelijke politieke eenheid te compenseren. De eerste is onze Duitse taal, want die wordt niet door achtenzestig miljoen mensen gesproken, maar door vijfennegentig miljoen mensen. Een tweede factor is het Deutschland,Deutschland über alles, dat niet alleen binnen de grenzen van het Reich wordt gezongen, maar dat ook buiten de grenzen van het Reich klinkt, overal ter wereld leven Duitsers. Dit lied begeleidt ons van de wieg tot het graf. Het leeft in ons en met ons en, waar we ook zijn, het roept in ons geestesoog het beeld op van ons oude vaderland, namelijk van Duitsland en het Duitse Rijk. Een vogel die zijn gezichtsvermogen heeft verloren, heeft de neiging om te zingen en zijn verdriet en gevoelens nog vuriger tot uitdrukking te brengen in zijn lied. En misschien is het ook geen toeval dat de Duitser - zo vaak gedwongen om een zwaar gekweld bestaan op deze aarde te doorstaan - zijn toevlucht heeft gezocht in het zingen in tijden als deze; daar kon hij alles tot uitdrukking brengen wat de harde werkelijkheid hem ontzegd heeft. Vandaag de dag zijn we ons misschien meer dan ooit bewust van die bittere waarheid. Vooral in deze wereldschokkende en woelige tijden zoekt het Duitse Volkstum als geheel - ook zijn leden buiten de grenzen van het Reich - naar dat oude vaderland, naar Duitsland, en bij gebrek aan een andere manier om een band te smeden, zoekt het een verbinding in het Duitse lied! En zo klinken de liederen van ons Volk vandaag de dag niet alleen binnen het Reich, maar ook ver daarbuiten. Ze worden met hartstocht gezongen, want daarin schuilt de hoop en het verlangen van alle Duitsers. Hieruit volgt dat het lied dat wij Duitsers als het meest heilig beschouwen een geweldig lied over dit verlangen. Er zijn veel, in andere landen, die niet begrijpen: in dit nummer kiezen ze er vooral voor om iets te zien als imperialistisch dat zo ver van hun idee van imperialisme afstaat als maar mogelijk is. Welke hymne voor een Volk kan mooier zijn dan de hymne die een de gelofte om het geluk en het welzijn te zoeken in je Volk en om je te plaatsen Volk boven alles op aarde? En als je vandaag dit liedje van de Duitsers die geboren zijn in een tijdperk van kwelling, je zingt het met de vrolijke het gevoel dat dit Duitsland nu weer waardig is geworden om ons Duitsland; dat het in onze ogen weer echt verdient om boven alles uit te steken anders heeft de wereld ons iets te bieden gehad. Wie zoveel van zijn Volk houdt, Wie van zijn vaderland houdt, kan dus niet slecht zijn! Wie achter zijn Volk staat en staat achter zijn vaderland en zal dus steeds weer nieuwe kracht putten uit allebei! Daarom is het Duitse lied altijd een bron van kracht geweest in de

verleden en waarom zij deze rol vandaag opnieuw op zich heeft genomen. Vandaag de dag is Deutschland über alles een belofte die miljoenen met grote kracht vult, met het geloof dat sterker is dan elke andere macht op aarde kan zijn. Vandaar dat dit lied ook een belofte is aan de Almachtige, aan Zijn wil en aan de Almachtige, aan Zijn wil en aan Zijn werk: want de mens heeft deze Volk niet geschapen, maar God, die God die erboven staat ons allemaal. Hij heeft deze Volk gevormd, en het is geworden wat het zou moeten zijn volgens God's wil, en volgens onze wil, zal het blijven, nimmer meer te vervagen…nogmaals we hebben voor ons een trotse Volk en een sterk Reich, en al diegenen die moeten vertrekken deze stad aan het einde van deze dagen van festiviteiten en overstijgen de grenzen van de Reich zal met trots, met vreugde en met vertrouwen nadenken over wat ze in staat waren om hier getuige te zijn van wat hun is geopenbaard. Zij zullen allemaal vertrekken met de gevoel: er is weer een Volk ontstaan, een Reich is opnieuw geboren! De Duitser wezen is tot zichzelf gekomen. En door dit te doen, heeft hij gehandeld in overeenstemming met de wil van zijn Schepper. Welke macht zou het recht en de kracht hebben om de loop van het leven van een Volk te blokkeren die in zijn lied niets anders zoekt dan zichzelf: een sterk Reich, een trotse Volk, zo groot en zo subliem dat elke Duitser nu weer met plezier kan verkondigen: ik ben een Duitser, en ik ben er trots op! En deze erkenning moet in zo'n plechtig uur op ons afkomen! Wij, die hier vandaag de dag samenkomen uit alle Duitse Gausen, uit vele gebieden buiten het Reich: we zien onszelf hier allemaal als één gemeenschap. Jullie zijn zangers en dus de woordvoerders van het Duitse Volkstum! Het is voor ons zo'n genoegen om alles wat ons in dit uur verdeelt over het hoofd te zien en onszelf te zien als onlosmakelijk verbonden en samenhorend, één voor allen en allen voor één. En ik ben zelf oneindig blij en trots u hier in dit uur te mogen verwelkomen namens het Reich en de Duitse natie die in het Reich woont, en u niet alleen te mogen bedanken voor het cultiveren van het Duitse lied, maar ook voor het feit dat u zich met dit lied wijdt aan uw Duitse vaderland en er zich mee verbindt. Aan u, die niet afgeschrikt werd door de lange reis, aan u, die uit alle hoeken van Europa en daarbuiten naar deze stad zijn gekomen, mag ik u een speciaal welkom heten! Moge u deze plaats met het vaste geloof verlaten: Duitsland staat sterk, en nog veel meer zal dit Rijk verbleken!